Εφημ. «Θεσπρωτ. Νέα»
Παραλάβ. 27(V)

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Έτος ίδρύσ. 1934. Περίοδος Γ' Αριθ. φύλλου 303]398 | Ιδιοκτήτης ΔΗΜΗΤΡ. ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ Διευθυντής | ΚΗΡΙΑΚΗ 3 Μαΐου 1959

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΒΙΩΤΙΚΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ο Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΕΞΗΓΓΕΙΛΕ ΤΟ 5)ΤΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Χριστὸς Ἀνέστη! Εἶναι τὸ μελῳδικώτερον ἆσμα τό ὁποῖον μέλπουν τὰ χείλη τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ἡ βαθυτέρα γοητεία τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς! Τὸ ἔψέλλισαν τά τρέμοντα χείλη τῆς αγδαλινῆς ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ καὶ ἔγινε κτῆμα ὅλων τῶν ἀνθ ώπων. Οὐδεμία ἄλλη κατά κτησις ἐπεβλήθη ὅσον ἡ ἐκ τοῦ Γολγοθᾶ ἐκπορευθεῖσα καί ἐξαπλωθεῖσα ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ κόσμος βαδίζει τὸν δρόμον του ἐφ' ὅσον ὑπάρχει αἴσθημα εἰς τάς καρδίας τῶν ἀνθρώπων τό Χριστὸς Ἀνέστη θὰ εἶναι ἡ δύναμις ἡ ὁποία θὰ ἐμπνέη καὶ θά συγκινῇ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχήν. Θά εἶναι ἡ ἀνωτάτη βαθμὶς τῆς ἁρμονικῆς κλίμακος ἡ ὁποία θὰ ἀποκορυφώνη τήν χαρὰν καὶ θὰ εἶναι πάντα ἐν μέσω τῶν αἰώνων τό συνε ῶς ἀνυψούμενον ἀνὰ[illegible] τῆς πίστεως της [illegible]δος, τῆς ἀνακ[illegible]σεως. Θὰ εἶναι ἡ πάντοτε νέα ἀφετηρία τῆς ἐπιμόχθου πορείας τῆς ἀνθρωπότητος ἡ ὁποία θά γοητεύεται ἀπὸ τό ἆσμα τῆς Ἀναστάσεως καί θὰ καθοδηγεῖται ἀπό τὰς λάμψεις τοῦ ἀφθάστου μεγαλείου της.

Πάντοτε ἐμπρὸς, ὑπό τό λάβαρον τοῦ Χριστοῦ θά ὁδεύη πρός τὸ φῶς τῆς Ἀληθείας, πρὸς τήν ἰδίαν Ἀνάστασιν, πρός τὴν κατάκτησιν τοῦ ἀγαθοῦ, ὅτε τὸ Κράτος τῆς Ἰδέας θ' ἀνιδρυθῇ ἐπί τῆς καθολικῆς Εἰρήνης. Ἕως τότε ὅμως τό Χριστὸς Ἀνέστη θὰ ψάλλεται ὡς μία νίκη τοῦ Παρελθόντος, ὡς μία ἀνεγέννησις τοῦ Παρόν-τος καὶ ὡς μία ἐγγύησις τοῦ Μέλλοντος. Μέ τὸ μελῳδικώτατον τοῦτο ἆσμα θά τελεῖται ἡ ἱεροτελεστία τῆς χαρᾶς τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος τῆς παρηγορίας καί ἀνακουφίσεως. Καί ὁ Ἅδης τοῦ σκότους, τῶν ἀμφιβολιῶν, τῶν δυσταγμῶν, τῶν ταλαντεύσεων ἀπαγοητεύσεων, θὰ καταλύεται.

Διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἰδέα κατήγαγε τήν λαμπροτέραν νίκην της καί ἀνεπήδησε πανίσχυρος ἀπὸ τήν πλάκα τοῦ τάφου ὡς ἕνα τεράστιον πνευματικόν καί ἠθικόν σύνθημα τό ὁποῖον ὁδηγεῖ ὡς πυρσὸς τήν συνείδησιν τῶν λαῶν. Ἀπό τὸ ἀκτινωτόν τοῦ Σταυροῦ, ὡς ἀπό ἀείζω ν πηγήν ἐξετινάχθησαν αἱ μεγάλαι καί ὡραῖαι ἰδέαι μέ τούς μεγάλους προορισμοὺς τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς ὁδηγίας τοῦ κόσμου εἰς τὸ καλλίτερον μέλλον.

Ξεν. Ι. Χατζησαράντος
Δικηγόρος

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

Η ΜΟΝΗ ΟΔΟΣ

Αἱ ἀνάγκαι τῆς Ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας εἶναι τόσον μεγάλαι, οὕτως ὥστε νὰ τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ ἡ δυνατότης ἀποκαταστάσεως καλῆς καὶ ἀνέτου βατότητος ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος κατ' ἔτος προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομοταμείου.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν συνεπῶς τοῦ προβλήματος τούτου ἡ μόνη ὁδὸς ποὺ ἀπομένει καὶ τὴν ὁποῖαν ἀκολουθοῦν καὶ τὰ ἄλλα Νομοταμεῖα τοῦ Κράτους εἶναι ἡ σύναψις δανείου ὑπὸ τοῦ Νομοταμείου ἀπό τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ δυνηθῇ τὸ Νομοταμεῖον νὰ ἀποκαταστήσῃ καλὴν βατότητα εἰς τὰς κυριωτέρας καὶ σημαντικωτέρας ἀρτηρίας τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας.

Τό Νομοταμεῖον ἀπὸ τοῦ π. ἔτους υἱοθετῆσαν τὴν πρότασιν τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβούλου ἐπαρχίας Παραμυθίας κ. Δ. Σαλούκα ἔλαβεν τὴν ἀπόφασιν δανεισμοῦ 15 ἐκ. καὶ ὑπέβαλεν ταύτην εἰς τὸ Ὑπ. Ἐσωτερικῶν. Ἔκτοτε οὐδεμία πρόοδος ἐσημειώθη, ἐνῶ ἀπό τὰς ἐφημερίδας ἄλλων Νομῶν πληροφορούμεθα τὴν ἔγκρισιν παρομοίων δανείων.

Ὁ κ. Νομάρχης ἀς ἐπιληφθῇ τοῦ θέματος τούτου διότι ὡς προείπομεν μόνον διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης θὰ δυνηθῇ ὁ τόπος ν' ἀποκτήσῃ καλοὺς ἐπαρχιακοὺς δρόμους.

ΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ

Ἡ καταβαλομένη προπάθεια διὰ τὴν αὔξησιν των ἐξαγωγῶν, συνεχὴς καὶ ἐντατική ὅσον καὶ δυσχερής, ἀποδίδει ἀποτελέσματα παροήγορα. Τοῦτο ἀποδεικνύουν οἱ ἐπίσημοι ἀριθμοί. Συμφώνως πρός αὐτοὺς κατὰ τό ὀκτάμηνον διάστημα Ἰουλίου 1958—Φεβρουαρίου 1959 αἱ εἰσπράξεις συναλλάγματος ἀπὸ ἐξαγωγὰς ἀνῆλθον εἰς 172.326.000 δολλάρια ἔναντι 162.122.000 δολ. τοῦ ἀντιστοίχου ὀκταμήνου τοῦ 1957—58. Δηλαδή, παρουσιάζεται αὔξησις κατά 5,7ο)ο Βεβαίως, δὲν πρόκειται περὶ αὐξήσεως ἡ ὁποία νὰ καλύψῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν. Ἀλλά καταδεικνύει ὅτι παρ' ὅλας τάς ὑφιστάμενας εἰς τήν διεθνῆ ἀγορὰν δυσχερείας, κατορθώνομεν νὰ ἐξάγωμεν ἑλληνικά, γεωργικὰ κυρίως, προϊόντα καὶ νὰ εἰσάγωμεν πολύτιμον συνάλλαγμα. Ἡ Κυβέρνησις πράττει τὸ καθῆκον της καὶ εἰς τόν τομέα αὐτόν. Πρῶτοι δέ οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν νὰ ἐνισχύσουν τὴν προσπάθεια εἶναι οἱ παραγωγοί, μέ τὴν καλήν ποιότητα τῶν προϊόντων καὶ τάς ἀνταγωνιστικάς των τιμάς.

ΩΣ ΒΑΣΙΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΕΩΣ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ: *Αὔξησις εἰσοδήματος, μείωσις ὑποαπασχολήσεως καὶ ἀνεργίας. Ἀνάπτυξις Βασικῶν τομέων Γεωργίας, Βιομηχανίας, Τουρισμοῦ, ἐνεργειακά καὶ συγκοινωνιακά ἔργα. Αὔξησις τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος 33 ο)ο. Τὸ ὕψος τῶν δαπανῶν τοῦ πενταετοῦς προγράμματος θά ἀνέλθῃ εἰς 103.600 ἑκατ. δραχμῶν.*

Τὴν 27ην π. μηνὸς ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Κ. Καραμανλῆς προέβη εἰς λεπτομερεῖς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τοῦ προσωρινοῦ πενταετοῦς προγράμματος τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας.

Χαρακτηριστικά ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος τούτου εἶναι ὅτι, τό ἐθνικὸν εἰσόδημα μέσα στὴν πενταετία αὐτή θὰ αὐξηθῇ κατά 33 ο)ο μέ αἰτησιαν αὔξησιν 6 ο)ο. Εἰς τό τέλος τῆς πενταετίας τὸ κατά κεφαλὴν ἐθνικὸν εἰσόδημα θὰ εἶναι 370 δολλάρια καί ὅτι ἡ πρόοδος ἡ ὁποία θά ἐπιτευχθῇ θά ἐπιτρέψῃ τὴν ὀργανικήν βελτίωσιν τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καὶ κατά τὴν συνέπειαν τὴν πραγμάτωσιν ἑνὸς εὐρυτέρου προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ποὺ θά ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὴν βελτίωσιν συνθηκῶν ἀπασχολήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Ὁ Ἑλληνικὸς λαός διὰ πρώτην φορὰν εὑρίσκεται πρό συγκεκριμένου προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὁποίου διαπιστώνει τὰ ἀγαθὰ ὑπέρ αὐτοῦ ἀποτελέσματα. Γι' αὐτό

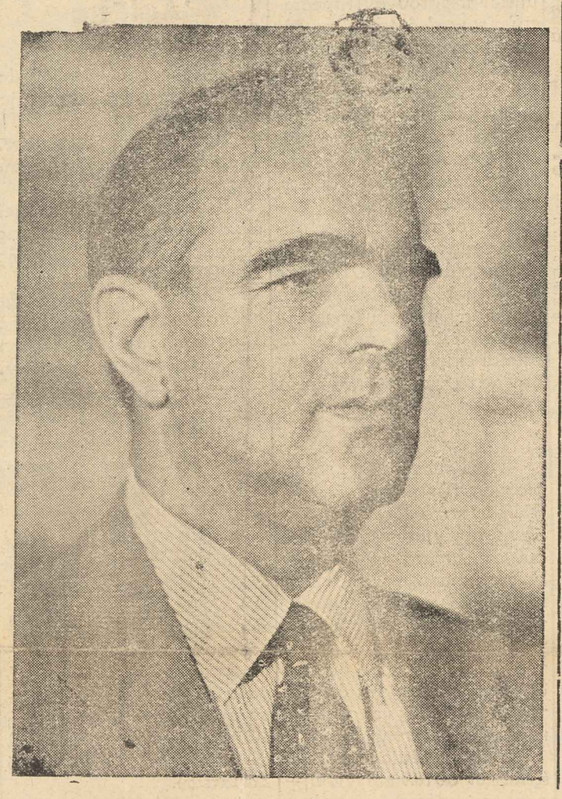

εἰς τήν ἐπίκλησιν τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως θά δείξῃ προθυμίαν καὶ πίστιν.

Δὲν ἠμπορεῖ ὁ Ἑλληνικός λαός νά πράξῃ ἄλλως πως διότι βλέπει μὲ πόσην συνέπειαν, ἐργατικότητα καὶ θετικότητα προχωρεῖ προσωπικῶς ὁ κ. Καραμανλῆς εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, μὲ πρώτην βάσιν τὴν γεωργίαν ὑπὲρ τῆς ὁποίας εἰς τὸ πενταετὲς πρόγραμμα προβλέπεται ἡ διάθεσις πιστώσεως 7.870 ἑκατ. δρχ. ἔναντι 5.750 διὰ τὴν βιομηχανίαν, 1500 τουρισμὸν, 4.550 Δ. Ε. Η., 5,400 ὁδοὶ Λιμένες, ἀεροδρόμια, 870 τηλεπικοινωνία, 570 σιδηρόδρομοι 800 μικρά κοινοφελεῖ (πλὴν γεωργικῶν) 3.230 ἐκπαιδεύσις πρόνοια, Δημοτική Διοίκησις 370 ὕδρευσις 300 τεχνικὴ βοήθεα καὶ 300 μελέται.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΞΕΝ. ΖΟΛΩΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ 1958

Τὴν 9ην Ἀπριλίου συνῆλθεν ἡ 26 τακτική Γενική Συνέλευσις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ Διοικητής τοῦ Ἱδρύματος Καθηγητής Ξενοφῶν Ζολώτας προέβη ἐξ ὀνόματος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου εἰς Ἔκθεσιν Πεπραγμένων τῆς παρελθούσης χρήσεως τοῦ 1958 καθώς ἐπίσης καί εἰς εὐρεῖαν ἀνασκόπησιν τῶν σημειωθεισῶν γενικωτέρων οἰκονομικῶν ἐξελίξεων κατὰ τό παρελθὸν ἔτος.

Εἰς τὴν Ἔκθεσιν του. ὁ κ. Διοικητὴς ὑπογράμμισε κατ' ἀρχὴν τὴν σημειωθεῖσαν περαιτέρω πρόοδον πρὸς τήν κατεύθυνσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἀνάφερεν ὅτι κατὰ τὰς προσωρινὰς ἐκτιμήσεις, τό Ἐθνικόν εἰσόδημα ηὐξήθη κατά 4ο)οτῆς ἐπιβραδύνσεως τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως ὀφειλομένης εἰς τήν δυσμενῆ ἐξέλιξιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς — ἐνῶ ταυτοχρόνως αἱ πάγιαι ἐπενδύσεις ηὐξήθησαν μὲ ρυθμὸν οἰσοδήματος. Παρά ταῦτα ἐτόνισεν ὁ κ. Διοικητὴς ἑξακολουθοῦν εἰσέτι νὰ ὑφίστανται τά βασικά προβλήματα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας μέ τήν αὐτὴν ὀξύτητα. Οὕτω ἀνεφέρθη εἰς τὴν συνεχιζομὲνην ἐντονον πίεσιν ἐπί τοῦ Ἰσοζυγίου Πληρωμῶν ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τό πρόβλημα τῆς ὑπὸ ἀπασχολήσεως καὶ ἀνεργείας τό ὁποῖον ἐχαρακτήρισεν ὡς τὸ ὀξύτερον πρόβλημα τῆς χώρας. Ὡς πρός τό θέμα τῆς οἰκονομικῆς χαλαρώσεως τῆς τελευταίας περιόδου ὁ κ. Ζολώτος εἶπεν ὅτι ὑφίστανται πράγματι ὡρισμένα ἐνδείξεις ὑποδουλοῦσαι χαλάρωσιν τῶν ἐντόνων ἀνοδικῶν τάσεων τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας προκληθεῖσαι ἀπό τήν μείωσιν τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος τὴν κάμψιν τῆς ἐξαγωγῆς μεταλλευμάτων ὡς καί τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσοδημάτων. Ἀλλά παρετήρησεν αἱ ἐν δείξης αὐταί δέν δικαιολογοῦν τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἑλληνική οἰκονομία εἰσῆλθεν εἰς περίοδον γενικωτέρας κάμψεως δοθέντος μάλιστα ὅτι αἱ ηὐξημέναι ἐπενδύσεις ἐν συνδυασμῷ πρός τάς προπτικὰς διαμορφώσεως τῶν γεωργικῶν εἰσοδημάτων καί τῆς παραγωγῆς κατὰ τό τρέχον ἔτος, δικαιολογοῦν τήν προβλεψιν ὁμαλῆς ἐξελίξεως τῆς οἰκονομίας.

Ὡς πρός τὰ μέτρα διά τὴν προώθησιν τῶν ἐξαγωγῶν ὁ κ. Διοικητὴς ἐτόνισεν ὅτι προσαναταλίζονται πρὸς τὰς ἐνδεικνυομένας κατευθύνσεις καὶ δύνανται νὰ ἀποδώσουν ἐφ' ὅσον συνδυασθοῦν μὲ ἔντονον καὶ συγχρονισμένην ἐξαγωγικὴν προσπάθειαν ἐκ πολλῶν κατευθύνσεων, ἰδιαιτέρως δέ καί ἀπό τὴν πιστωτικὴν πολιτικήν. Ἰδιαιτέραν τέλαντος σημασίαν ἔχει ἐπί τοῦ προκειμένου ἐτόνισεν ἡ εἰς σταθερῶς; ἱκανοποιητικὰς καί ἐλεγχομένας ποιότητας καὶ εἰς διεθνεῖς τιμὰς προσφορὰ τῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων μας.

Εἰς τὸν πιστωτικόν τομέα ἀνέφερεν ὡς κυριωτέρας ἐξελίξεις τήν συνέχισιν τοῦ ὑψηλοῦ ρυθμοῦ εἰσροῆς καταθέσεων εἰς τάς Ἐμπορικὰς Τραπέζας καὶ τὴν αὔξησιν τῶν χορηγήσεων εἰς ρυθμὸν οὐσιωδῶς ἀνώτερον τῆς ἀνόδου τῆς παραγωγῆς. Ὑπό τήν ἐπίδρασιν τῶν ἐξελίξεων αὐτῶν, ὁ κ. Διοικητὴς διαπιστώνει τήν συνέχισιν ὡρισμένων ἀνωμαλιῶν εἰς τὴν πιστωτικὴν λειτουργίαν εἰδικώτερον δέ τὴν ὑπέρμετρον αὔξησιν τῶν χορηγήσεων καί τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς ποιοτικῆς ἐπιλογῆς καὶ παρακολουθήσεώς των ἐκ μέρους τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων ἀφ' ἑτέρου δέ τήν ἐπέκτασιν τῶν μεταξὺ ἐπιχειρήσεων πιστωτικῶν σχέσεων ὡς καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΣ

Κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὸ Πάσχα, ἡ Κυριακή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦταν ἡ μεγαλυτέρα Χριστιανικὴ ἑορτή. Οἱ Ρωμαῖοι Χριστιανοί τὴν ὠνομαζαν «χαρούμενη Κυριακή». Κατὰ τὴν Κυριακὴν αὐτὴ, ὅταν χριστιανὸς συναντοῦσε χριστιανὸν στοὺς δρόμους τῆς Ρώμης, οἱ ἀνταλλασσόμενοι χαιρετισμοὶ ἦσαν, ὅπως καί σήμερα, «Χριστὸς ἀνέστη—ἀληθῶς ἀνέστη».

Μερικοί διανοούμενοι συζητοῦσαν τὸ θέμα τῆς Ἀναστάσεως. Ἀπεφάνθησαν ὅτι ὁ Χριστὸς στὴν πραγματικότητα δὲν ἀνεστήθη ἐκ νεκρῶν. Τοὺς ἄκουσε ἕνας χριστιανὸς. Τοῦ ἔκαμε ἐντύπωσι πῶς ἔξυπνοι ἄνθρωποι σὰν κι αὐτοὺς δέν ἤθελον νὰ δεχθοῦν ἕνα ἱστορικῶς πιστοποιούμενο γεγονός. Τοὺς ἐπλησίασε λέγοντάς τους. «Μέ συγχωρεῖτε, κύριοι, ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ Χριστὸς πράγματι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Τὸ πιστεύω ὄχι μόνον γιατὶ εἶναι ἱστορικῶς παραδεδεγμένον, ἀλλά γιατί τὸ ἔχω πειραματισθῆ προσωπικῶς. Σήμερα τό πρωΐ ξώδεψα μιὰ ὥρα μέ τὸν ἀναστάντα Χριστὸν. Τοῦ μίλησα καί μοῦ μίλησε». Ἡ κοινωνία τήν ὁποία ὁ χριστιανός αὐτὸς εἶχε μὲ τὸν Χριστόν, ἦταν γι' αὐτόν μεγαλυτέρα ἀπόδειξις ὅτι ὁ Χριστὸς πράγματι ἀνέστη. Ἂν δὲν βρίσκεσαι σὲ ζωντανὴ κοινωνία μαζύ Του, φοβοῦμαι, φίλε ἀναγνῶστα μή πως μηχανικά σήμερα εἴπες τό, «Χριστὸς ἀνέστη» ἢ τὸ «ἀληθῶς ἀνέστη». Εἶναι ἀλήθεια πὼς ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως. Κανεὶς δὲν εἶδε ἀκριβῶς πῶς ἀνεστήθη ὁ Χριστός Τὸν εἶδαν πολλοὶ μετά τήν Ἀνάστασί Του, ἀλλὰ κανεὶς διαρκοῦντος, τοῦ ὑπερφυσικοῦ αὐτοῦ γεγονότος.

Ὅσον μυστηριώδης εἶναι ἡ ζωή, τόσον μυστηριώδης εἶναι καὶ ἡ Ἀνάστασις: Ζωή εἶναι ἡ σύνθεσις ὡρισμένων ὑλικῶν στοιχείων καὶ ἡ ὑπερφυσικὴ ἄϋλος ἐπ' αὐτῶν ἐπιροή. Ὕλη χωρίς τό θεῖο αὐτὸ στοιχεῖο ποτέ δέν μπορεῖ νά γίνῃ σῶμα ποὺ βλέπει, κινεῖται, ἀκούει κ.ο.κ.

Ἡ ἀφήγησις ποὺ ὁ Ἰωάννης μᾶς δίδει περί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἔχει σκοπὸν ὄχι μόνον τὴν ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος, ἀλλά καὶ θέλει νὰ δείξῃ πῶς ἡ πίστις τῶν μαθητῶν ἀνεπτύχθη. Δύο εἶναι τὰ κύρια περιστατικά ποὺ περιγράφει. Πρῶτον ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Πέτρου καί τοῦ Ἰωάννου στὸ μνῆμα καί ἡ φανέρωσις τοῦ χριστοῦ πρὸς τήν Μαρία. Τὰ δυὸ αὐτά περιστατικὰ μᾶς δίνουν τὸ ξύπνημα τῆς πίστεως καὶ τὴν ἐπιβεβαίωσι τῆς πίστεως μετά τὴν ὅρασι. Στό ὑπόλοιπο τοῦ κ' κεφ. τοῦ Ἰωάννου, ἔχομε ἀκόμη δύο περιπτώσεις ποὺ ἡ πίστις ἀκολουθεῖ τὴν ὅρασι. Τὸ κορύφωμα τῆς διδαχῆς τοῦ Χριστοῦ συνοψίζεται στά λόγια του πρὸς τὸν ἄπιστον Θωμᾶν «ὅτι ἑώρακάς με πεπίστευκας, μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες». Σὺ πίστευσες γιατί μὲ εἶδες, εὐτυχισμένοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὅ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Φιλιάταις-τοῦ ἀν)τοῦ μας

—Τὸ Φιλιάτι περνάει μίαν οἰκονομικὴν κρίσιν καὶ ἕνας μαρασμὸς παοατηρεῖται στήν ἐμπορική του κίνησι. Τοῦτο ἀποδοτέον στὴν ἔλλειψη γεωργικῆς ἐνδοχώρας, στὴν οὐχὶ καλὴ ἐκμετάλλευση τῆς καλλιεργησίμου γῆς καὶ στήν ἀραίωση τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐπαρχίας. Τὸ ταξίδι καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ποὺ ἦταν ἄλλοτε ὁ οἰκονομικὸς πνεύμων ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας καὶ φανερωνόνταν στὴ ζωηρὴ ἐμπορική κίνησι στοὺς Φιλιάταις σταμάτησε, οἱ ταξιδευμένοι μας παίρνουν μαζί καὶ τὶς οἰκογένειές τους καὶ τὰ ἐμβάσματα ἔπαυσαν.

Ἔτσι ἀπὸμεινε τώρα ἡ παρεπήδημη χειμερινή κτηνοτροφία, ἡ ἐσοδεία ἀπὸ τὸ λάδι καὶ τὰ ἱδρύματά του.

Ἀπ' αὐτὰ δὲν ἀξιολογήθηκαν ὅσο ἔπρεπε καὶ ἡ κτηνοτροφία καὶ οἱ ἐλληές. Τὰ κτηνοτροφικὰ προϊόντα τοῦ τόπου μας, ἐκμεταλλευόμενα ἀπὸ ἰδιῶτες ἐπιχειρηματίες δὲ βρίσκουν προθύμους ἀγοραστὰς στὰ μεγάλα κέντρα κατανα λώσεως, γιατὶ δὲν μποροῦν νὰ συναγωνισθοῦν τὰ ἴδια προϊόντα ἄλλων περιοχῶν σὲ ποιότητα, ὅπως λένε, ἀλλὰ καὶ ἡ προσγείωση στὶς ἀνάγκες τῆς καταναλώσεως δὲν ἐπετεύχθη. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ βαρύνει μόνο τοὺς ἐμπόρους τῶν προϊόντων αὐτῶν. Ἔτσι γάνουν καὶ οἱ παραγωγοί, ποὺ δὲν ἱκανοποιοῦνται ἀπὸ τὴν ἀξία τῶν προϊόντων τους. Ἕνας τυροκομικὸς σταθμὸς, σὰν αὐτοὺς ποὺ εἶναι σέ ἄλλα μέρη, θὰ ἀξιολογοῦσε στὸν ἀνώτατο βαθμὸ τὸ περίφημο γάλα τῆς περιοχῆς, ὥστε νὰ ἔχη προτίμηση στὶς ἀγορές τῆς καταναλώσεως.

Οἱ ἐλληὲς τοῦ τόπου, ἀπειροπολίτες χωρὶς λίπανσι καί καθάρισμα δὲν ἀποδίδουν ὅσο πρέπει καὶ ὁ παραγωγὸς ἀπαγοητεύεται. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ φτέξιμο ἀνήκει πέρα γιὰ πέρα στόν ἴδιο τὸν γεωργό, γεωργὸ ποὺ τὸν ἔκαμε ἡ διανομή τῆς μουσουλμανικῆς περιουσίας, καὶ ποὺ ἐνδιαφέρεται μονάχα γιά τήν ἐλιὰ στὴν ἐποχὴ τῆς συγκομιδῆς καὶ δείχνει ἀδιαφορία στὴν περιποίηση τοῦ δένδρου, ἢ τό φύτευμα ἄλλου νέου ἢ ἐμβολιασμοῦ νέων, ποὺ ἀφθονοῦν, χάρις στὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ γεωργός μας ἔχει σὰν πάρεργο τὴν ἐργασία του καὶ δέν ἀφοσιώνεται σαύτὴν ὅσο πρέπει, ὥστε νὰ βελτιωθῇ κάποτε ἡ ἀπόδοση καὶ ἡ δική του προκοπή. Ἔτσι θὰ εἶναι πάντοτε φτωχός. Ἄλλοτε στὴν ἀγορά τῶν Φιλιατῶν ἦταν ἄφθονα κοεμμύδια ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῶν Μύλων. Σήμερα δὲ βρίσκεις καθόλου. Καὶ γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς ἀγορᾶς μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὴν Κέρκυρα ἢ καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἔτσι ἡ ἀγορὰ τῶν Φιλιατῶν κατήντησε ἀκοιβὴ καὶ τὸ χρῆμα φεύγει. Παράδειγμα. Οἱ πατάτες στὰ Γιάννενα εἶναι 4,50 δρχ. καί στὸ Φιλιάτι 6. Τὸ ἴδιο παρατηρεῖται καὶ στὰ ἄλλα εἴδη τὰ γεωργικὰ κλπ. Κατόπι μείναν οἱ γεωργοί μας στὴν πατροπαράδοτη καλλιέργεια. Ὁ μικρὸς κάμπος τῶν Φιλιατῶν σπέρνεται ἀκόμη μὲ σιτάρι καὶ καλαμπόκι. Λείπουν οἱ κῆποι καὶ ἡ ἐπιμελέστερη καλλιέργεια τῶν ζαρζαβατικῶν, ποὺ ὅλα μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὴν Κέρκυρα καὶ ἀπὸ τὴν Πρέβεζα. Ἔτσι τὸ χρῆμα φεύγει καὶ ὁ τόπος ἀποστραγγίζεται.

— Ἀπέμειναν τουλόχιστο γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν Φιλιατῶν τὰ ἱδρύματα. Πρὲπει νὰ τὰ φυλλάξουμε σὰν κόρη ὀφθαλμοῦ καὶ ἰδίως ὅσοι ἔχουν τὴν τιμή νὰ τὰ διαφεντεύουν στὰ διάφορα συμβούλια.

Κατὰ τὸ παρελθὸν κ' αὐτὰ πέρασαν κάποια κρίσι. Ὀφείλουν οἱ ἐντεταλμένοι νὰ τὰ περιφρουρήσουν ὥστε, νὰ προλαμβάνωνται κι' ὄχι νὰ καταστέλλωνται ὅσα ἡ κούσθησαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπ' ἀκροατηρίῳ κατά τὶ λαν δικάσιμον Ἰσως νὰ ἐπῆλθεν ὁ κάματος σὲ μερικὰ μέλη τῶν Δ. Ἐπιτροπῶν. Τὸ Φιλιάτι ὅμως, στὸ σημεῖο αὐτό, διαθέτει δυναμικὸ ὑλικό, ἱκανὸ νὰ συνεχίσῃ ἕνα πόστο μὲ ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον καὶ ὄχι μέ ἄλλο κίνητρο. Πιστεύουμε ὅτι ὁ νομὸς τῆς ἀλλαγῆς εἶναι ἀπαραίτητος. Πιστεύουμε στὶς ἀδυναμίες ὅπως πιστεύουμε ὅτι οἱ ἄνθρωποι δέν εἶναι τέλεια πλασμένοι, ἀλλά ὅπὸ μέτρο τῆς συγκρίσεως βρίσκεται ἡ διαφορά.

— Στὸ Φιλιάτι ἀπὸ δεκαετίας ἱδρύθηκε ἕνας σύνδεσμος Φίλων τοῦ Στρατοῦ. Ὁ σκοπὸς τῶν ἱδρυτῶν ἦταν καὶ παραμένει ἀκόμη, νὰ συμπυκνώνη τὰ αἰσθήματα συμπαθείας τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας Φιλιατῶν πρὸς τοὺς φρουρούς τῶν συνόρων, ὄχι μόνον στὶς δύσκολες περιστάσεις, ἀλλὰ καὶ στὶς εἰρηνικὲς, ὅπως εἶναι σήμερα. Γιαὐτὸ οἱ ἐντεταλμένοι ὀφείλουν νὰ διαφυλάξουν τὸ σκοπὸ αὐτόν, ὥστε νὰ μὴν ἀκούονται τὰ ἀντίθετα, ὅτι δὲν χρειάζεται πιά ὁ σύνδεσμος, γιατὶ ἀλλοιώτικα θὰ ἐπαληθεύσουν τὸ ἀττικόν «τὰ παιδία παίζει.

-- Οἱ Δημοτικοὶ ἄρχοντες Φιλιατῶν, στὰ πεπραγμένα τοῦ δημοσίου βίου των, ἐφείλουν νὰ δοῦν ἐξηγήσεις, καὶ νὰ μὴν εἶναι ἀφωνότεροι ἰχθύος, σὲ ζητήματα μάλιστα ποὺ παίρνουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καὶ δημιουργοῦν, ὡς ἐκ τούτου, ἐντυπώσεις, ὅπως εἶναι τὸ θέμα τῆς ὑδρεύσεως τοῦ Φοινικίου, ποὺ τῆσε διαστάσεις, ὅσες δέν ἔπρεπε νὰ πάρῃ.

— Ἡ ΔΕΗ ἦλθε, ἀλλὰ δὲν εἶδαμε ἀκόμη φῶς. Τό φῶς ὅπως ἦταν πρῶτα. Ἀτροφικὸ, μικρῆς ἐντάσεως καὶ ἀνεπαρκές γιὰ τὴν ἱκανοποίηση ὅλων τῶν ἀπαιτήσεων. Τὸ καινούργιο εἶναι μονάχα ὅτι παρετάθη μέχρις 3ης πρωινῆς ποὺ δὲν ἐξυπηρετεῖ ἀπολύτως κανέναν. Ἔτσι δουλεύουν οἱ μηχανὲς ὅταν ὅλοι κοιμοῦνται, μᾶλλον γιὰ νὰ βλέπουν ὄνειρα ὅσοι ἐπεννόησαν τὴν παοάταση μέχρι τὴν 3ην πρωινὴν. Τὸ φιλιάτι ἔχει ἀνάγκη τοῦ φωτός στὶς ὧρες ἀπὸ 6 μ. μ. ἕως στὴ 1η πρωινή καί τὸ πρωΐ ἀπὸ τὶς 7 ἕως τό μεσημέρι τούλάχιστον, ὥστε νὰ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

(ΑΠΑΝΤΗΣΗ Σ' ΑΠΑΝΤΗΣΗ)

Σ' ἐφημερίδες τῶν Γιανίνων καί τῆς Θεσπρωτίας ἔγραψα κατ' ἐπανάληψη γιά τήν ἐθνική ζημιά πού κάνουν οἱ τραγουδιστές ἐκεῖνοι κι' οἱ γύφτοι ὀργανοπαίχτες πού τραγουδώντας τά δημοτικά τραγούδια στούς ραδιοσταθμούς τά νοθεύουν εἰσάγοντας προσωπικά δικά τους λόγια, δικούς τους πόθους καί καημούς, χωρίς νά θίξω κανέναν ἀτομικιά.

Ἕνας ὅμως ἀπ' αὐτονούς, πού εἶχε τή μυῖγα σκιάσμα, μάλιστα νεαρός φιλόλογος καθηγητής, ὁ Στέλιος Μπέλλος, ἔγραψε στό φύλλο τῆς **Πανθεσπρωτικῆς** τῆς 22 Τ' Ἀπρίλη 1959 ὑπό τόν τίτλο «**Ἡ ψυχή τοῦ λαοῦμας μέσα ἀπό τό δημοτικό τραγούδι**»; πώς τόν κακολόγησα καί δέν ἤξερα τί λάλαγα, γιατί τό τραγουδημένο ἀπ' αὐτόν τραγούδι **τοῦ νοικοκύρη** «Γιά ξύπνα νοικοκύρη μου καί μή βαριακοιμᾶσαι» δέν ἔγινε ὅπως εἰρωνεύοντας με, γράφει «γιά ξύπνα ὀρὲ Σπῦρο μου καί ἔλα στά καλά σου», ἀλλά ὅπως ἐκεῖνος, προσαρμόζοντάς το στά δικά του περιστατικά καί κατά τό γοῦστο του «γιά ξύπνα ὀρὲ Στέλιο μου».

Ἡ φράση του αὐτή «γιά ξύπνα ὀρὲ Σπῦρο μου» (συγνώμη φιλόλογε, νά σοῦ τό πῶ ἐγώ πού εἶχα τήν ἀτυχία νά μή μάθω ὅσα ἐσύ ἔμαθες) τό ὁ τοῦ ὀρὲ θέλει μὲ ὦ κι' ὄχι μέ ὁ μικρό, γιατί γίνεται ἀπό τό κλητικό ὦρέ) δείχνει μοναχή της τήν κοινωνικότητα καί τό πνευματικό ἐπίπεδο ἐκείνου πού τά λέει καί δέ χρειάζονται ἐπεξηγηματικά λόγια «χωριό πού φαίνεται καλα οὔζο δὲ θέλει».

Ὁ λαός λέει «πές μου μὲ ποιόν κοιμᾶσαι γιά νά σοῦ εἰ πῶ ποιός εἶσαι» κι' ἕνας ἀρχαῖος σοφός γράφει «τά λόγια εἶναι οἱ σκιές τῶν ἔργων». Ἔτσι καί ἡ χυδαιότητα τῶν φράσεων προδίδει χυδαιότητα ἐκείνων πού τίς ἀναγράφουν. Ὁ μυιγοσκιασμένος λοιπόν αὐτός, δικαιολογώντας τίς παραρίστικες λέξεις πού βάζει μέσα στό δημοτικά τραγούδια πού τραγουδάει στούς ραδιοσταθμούς λέει:

Πιθανῶς ν' ἀγνοεῖ ὁσφρδρὸς ἐπικριτής ὅτι τό δημοτικό τραγούδι — ἕνας βέβαια τό δημιουργεῖ σέ κάθε περίσταση ὁ λαϊκός τραγουδιστής, κάποιος μὲ προδιάθεση καλλιτεχνική, μά τό παίρνουν ἀμέσως οἱ ἄλλοι γιατί καθρεπτίζει, ἁπλά καί ἀπέριττα τά δικά του αἰσθήματα, τή δική του ζωή. **Ἀλλάζει καθένας τό περιεχόμενο, γιά νά τό προσαρμόσει μέ τά δικά του περιστατικά, διορθώνει κανένα στίχο κατά τό γοῦστο του τό μεταδίδει σέ ἄλλους. Κι' ἔτσι φτερωτό κι' ἀσυγκράτητο σμιλευμένο καί τελειωμένο καί τελειοποιούμενο διαρκῶς τό Δημοτικό μας τραγούδι γίνεται πανελλήνιο».**

Μὲ ποιό δικαίωμα, φιλόλογε καθηγητή ἀφαίρεσες τ' ὄνομα τοῦ νοικοκύρη ἀπό τό τραγούδι «γιά ξύπνα νοικοκύρη μου» κι' ἔβαλες τό δικό σου «γιά ξύπνα ὀρέ Στέλλιο μου» καί τ' ὄκαμες παρδαλό κατσίκι. Μέ ποιά περιστατικά δικά σου τό προσαρμόσες. Ὁ νοικοκύρης ἦταν καραβανιάρης καί σύ φιλόσοφος καθηγητής, καί ἡ καλή του τόν σκουντοῦσε νά ξυπνήση γιατί ἡ συντροφιά του κι' ὅλα τά καραβάνια εἶχαν περάσει.

Μέ ποιό δικαίωμα φιλόλογε καθηγητή, ἔβαλες κατά τό γοῦστο σου, τό σκοῦπρο σου, μέσα στό ἐθνικό μας διαμάντι, στά Δημοτικά τραγούδια, καί ὑποχρεώνεις τήν Ἑλληνική νεολαία ν' ἀκούει ὄχι τό γνήσιο, τό λάγαρο Δημοτικό τραγούδι, ἀλλά τό μουτραρεμένο ἀπό σένα;

Καί τότε, ὅπως τά λές καί τά διδάσκεις, φιλόλογε καθηγητή, πρέπει ν' ἀφαιρέσομε ἀπό τά δημοτικά μας τραγούδια ὅλα τά ὀνόματα τῶν ἡρώων τούς ὁποίους ὑμνοῦν καί νά βάζομε τά ὀνόματα τῶν ἑκάστοτε τραγουδιστάδων.

Ἔτσι τό τραγούδι:

1) «Ἀντροῦτσο ποῦ ξεχείμαζες» νά γίνει
2) Στέλλιο μου ποῦ ξεχείμαζες.
2) «Τοῦ Χατζῆ Γιώργη ἡ ἀνηψιά» νά γίνει:
Τοῦ Στέλλιο Μπέλλου ἡ ἀνηψιά
2) «Ὁ γερο Νότης κάθον ταν στοῦ Μάρκου τό κεφάλι». νά γίνει:
Ὁ Στέλλιο Μπέλλος κάθον ταν στοῦ πάπου του τό κεφάλι
4) Ὁ Μπουκουβάλας πολεμᾶ νά γίνη ὁ Στέλλιο Μπέλλος πολεμᾶ. Καί κορδώνει ἔτσι μ' αὐτόν τόν τρόπο, **φτερωτό κι' ἀσυγκράτητο, σμιλευμένο** ἀπό τείχους προκομμένους, **καί τελειοποιούμενο διαρκῶς τό Δημοτικό τραγούδι θά γίνη πανελλήνιο, γιατί τώρα, ὅπως εἶναι το, δέν εἶναι τέλειο.**

Κι' ὅταν μᾶς ἐρωτήσει τό τρυφερό παιδάκι, τό βλαστάρι τῆς κοινωνίας; τό ἑλληνόπουλο γιά ποιό Στέλλιο λέει τό τραγούδι καί τί ἔχει κάμει αὐτός νά τοῦ εἰποῦμε λέει γιά τό Στέλλιο Μπέλλο τόν τραγουδιστή καί φιλόλογο καθηγητή κι' ὄχι γιά τόν καπετάν Ἀνδροῦτσο πού ξεχίμαζε τόν κλέφτην Μπουκουβάλα κ. λ. π.

Μωρὲ ἀστραπή πού μᾶς βάρεσε ἄν ὅλοι οἱ φιλόλογοι πού βγαίνουν ἀπό τά πανεπιστήμια ἔχουν τέτοια ἰδέα γιά τά δημοτικά μας τραγούδια

Μεγάλο δίκιο ἔχει ὁ λαός πού λέει: «Ποιός εἰδε πράσινο ἄλογο καί δάσκαλο μέ γνώσης»

Μέ δίκιο του κι' ἐκεῖνος ὁ πατέρας ἀπάντησε στό παιδίτσι τό ὁποῖον μόλις εἶχε ἐπιστρέψει ἀπό τό πανεπιστήμιο ξαπλωμένο στό κρεβάτι ἔβλεπε γελαδοκοπριά κολλημένη κάτο ἀπό τή γραντά (δοκό) στή στέγη κι' ἀποροῦσε πῶς σταμάτησε τό διαβολογέλαδο ἀπό κάτου καί κόπρισε πρός τά πάνω «χτυπαριά νἄχε βαρέσει κι' ἐμένα πού σ' ἔστειλα στό πανεπιστήμιο, παιδάκι μου γιά νὲ σὲ κάμω ἄνθρωπο καί μπουμπουναριά καῖ σένα τέτιο πούρθες.

Σπῦρος Μουσελίμης

Ὁ κ 'Αθανασάκος

Τήν 29, τρ: ἀφίχθη εἰς Φιλιάταις προερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν ὁ βουλευτής κ. Στρ. Ἀθανασάκος

Ὁ κ: Ἀθανασάκος θά παραμείνη ἐπί δεκαπενθήμερον καί θά ἐπισκεφθῆ ὅσα χωριά τοῦ Νομοῦ μας τοῦ ἐπιτρέψη ὁ χρόνος τῆς ἐδῶ παραμονῆς του ἵνα ἐπικοινωνήση μετά τῶν φίλων Του

Ὁ κ. Ν. Ἀθανασίου

Ἀπό τῆς 26 τρ. ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Παραμυθίαν ὁ τ. ὑφυπουργός κ. Ν. Ἀθανασίου. Ἀπό τῆς ἐπομένης ὁ κ: Ἀθανασίου ἤρχισεν τήν περιοδείαν του εἰς τήν Ἠπείρον.

Τήν 28ην ἐπεσκέφθη τήν πόλιν μας καί συνηγράσθη μετά τοῦ κ, Νομάρχου καί ἄλλων προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν διά τήν προώθησιν καί ἐπίλυσιν διαφόρων ζητημάτων.

Τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας μετάβη εἰς Καστρί, ἅγιον Βλάσιον καί Ν Σελεύκεια:

Τό ἀπόγευμα τῆς ἑπομένης μετέβη εἰς Φιλιάταις ὅπου παρέμεινεν μέχρι ἀργά τήν ἑπομένην ἐπικοινωνήσας μέ τούς φίλους Του: Ἀργά ἐπανέκαμψεν εἰς Παραμυθίαν ὅπου θά παραμείνη ἕως τό Πάσχα:

Ὁ κ. Ἀθανασίου θά παραμείνη ἐν Θεσπρωτία μέχρι τοῦ Θωμᾶ καθά ἐπισκευθῆ ὅσα χωριά τοῦ ἐπιτρέψη ὁ χρόνος.

Τό Πανηγύρι τοῦ Σουλίου

Ἡ πανήγυρις τοῦ Ἁγίου Δονάτου Σουλίου στό Ξακουστό Κοῦγκι τοῦ Καλογήρου Ἐμανουήλ θά ἑορτασθῆ ἐφέτος τήν Κυριακήν τοῦ Θωμᾶ.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΞΕΝ. ΖΟΛΩΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1958

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τῶν ἐπί πιστώσει πωλήσεων πρός τούς καταναλωτάς Τέλος ὡς κεντρικά πιστωτικά προβλήματα ἐπισημαίνει ἀφ' ἑνός μέν τήν κινητοποίησιν καί διοχέτευσιν τῶν πιστωνικῶν μέσων πρός σκοπί μους κατευθύνσεις καί ἀφ' ἑτέρου τήν μείωσιν τοῦ ἐπιτοκίου καί γενικῶς τῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν διά τήν παραγωγικούς ἰδία σκοπούς δανείων

Τό σύνολον τῶν συναλλαγματικῶν διαθεσίμων τῆς χώρας ἀνήρχετο τήν 31 Δεκεμβρίου 1958 εἰς 162 ἑκατ. δολλάρια ἤ 157 ἐάν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν καί τό λογισθέν τοῦ Ἰαννουαρίου 1959 ἔλλειμα τοῦ Δεκεμβρίου 1958 παρά τῆς ΕΕΠ εἰς τό ἀνωτέρω ἐπίπεδον τά συναλλαγματικά διαθέσιμα ἀντιστοιχοῦντα εἰς ἀξίαν εἰσαγωγῶν τεσσάρων μηνῶν περίπου ἀντιπροσωπεύουν κατ' ἀρχήν ἰσχυρήν συναλλαγματικήν θέσιν, ἰδίως ἐάν ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν καί τά «δευτέρας γραμμῆς» διαθέσιμα ὑπό τήν μορφήν δυνατοτήτων προσφυγῆς εἰς τό νεοσύστατον Εὐρωπαϊκόν Νομισματικόν Ταμεῖον. Καίτοι ὅμως ἐπαρκές δέν εἶναι ἄνετον τό ὕψος τῶν συναλλαγματικῶν διαθεσίμων λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς βαθυτέρας εὐπαθείας τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν καί ἰδίως ὡρισμένων τάσεων αἱ ὁποῖαι ἐπιμόνως ἐξεδηλώθησαν κατά τά δύο τελευταῖα ἔτη.

Τό κυριώτερον χαρακτηριστικόν τῶν πιστωτικῶν ἐξελίξεων κατά τό 1958 ὑπῆρξεν ἡ συνέχισις τοῦ ὑψηλοῦ ρυθμοῦ εἰσροῆς καταθέσεων εἰς τάς ἐμπορικάς τραπέζας καί τά Ταχυδρομικά Ταμιευτήρια καί ἡ ἐκ ταύτης τῶν χορηγήσεων τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν μὲ ρυθμόν οὐσιωδῶς ὑψηλότερον τῆς ἀνόδου τῆς παραγωγῆς καί τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

Ὑπό τήν ἐπίδρασιν τῶν ἐξελίξεων αὐτῶν συνεχίσθησαν περαιτέρω ὡρισμέναι ἀνωμαλίαι εἰς τήν λειτουργίαν τῆς πίστεως συνδεόμενα μέ ἀδυναμίας τόσον τῆς ἑλληνικῆς τραπεζικῆς τάξεως ὅσον καί τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Ἐνεκρίθη παμψηφεὶ ἡ λογοδοσία τοῦ κ. Ζολώτα

Κατά τήν ὡς ἄνω 26ην τακτικήν ἐτησίαν γενικήν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μετά τόν διοικητήν αὐτῆς κ. Ξ Ζολώταν ὡμίλησαν οἱ κ. κ. Β. Κόλιας πρόεδρος τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν Κούτσικας ἀντιπρόεδρος τῆς καπνεμπορικῆς ὁμοσπονδίας, Λάππας Δασκαλάκης πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης καί Παπαχρηστόπουλος καί ἐν συνεχείᾳ ἐνεκρίθη παμψηφεὶ ἡ λογοδοσία. Ἐπανεξελέγησαν οἱ σύμβουλοι κ. κ. Κ. Βλῆτος, Κ. Κοσμίδης καί Δ. Μουζέλης, τῶν ὁποίων ἔληξεν ἡ θητεία καί ἐπανελεξέγησαν ὡς ἐλεγκταί διά τό 1959 τακτικοί μέν οἱ κ. κ. Θ. Θεοδωρεκέας, Θ. Μερτικόπουλος, Θ. Βασιλόπουλος καί Δ. Μπαλάνος, ἀναπληρωματικοί δέ οἱ κ. κ. Ι. Σακελλίου, Α. Νταῆς, Τ. Κεραμιδάς καί Δ. Ἀποστολίδης

Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκ τῆς διοικήσεως τῆς τραπέζης ἡ πληρωμή τοῦ μερίσματος ἐκ δρχ. 168 κατά μετοχήν ἤρχισεν ἀπό τῆς 11ης τρέχοντος.

Κοινωνικά

Δέν ἑορτάζουν

Τήν ἐπαύριον τοῦ Πάσχα καθ' ἥν ἑορτή τοῦ ἁγίου Γεωργίου δέν ἑορτάζουν οὔτε δέχονται ἐπισκέψεις ὁ κ. Γ. Β. Πιτούλης

Ἀφίξεις

Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τήν πόλιν μας μετά τῆς Οἰκογενείας του ἴναδιέλθη τάς ἡμέρας τοῦ πάσχα ὁ τ. δήμαρχος κ. Δῆμος Πιτούλης.

Ὁμοίως ὁ ἄριστα ἐκεῖ ἐγκατεστημένος κ. **Ἡλίας Σάρρας γενικός δ)ντής τῆς ΙΜΠΟΡΤΕΞ**

Ἐπίσης ὁ κ. Μάκης **Μαρκόπουλος τ. διοικητής τῆς Τροχαίας καί ἤδη δημοτικός Σύμβουλος Ἀθηνῶν.**

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΣ

Συνέχεια

ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

μως εἶναι ἐκεῖνοι πού δέν εἶδαν καί ὅμως ἐπίστευσαν.

Προτοῦ ξημερώσει φαίνεται πώς εἶχε λάβει χώραν τό γεγονός τῆς ἀναστάσεως. Μαζύ μέ μερικές ἄλλες γυναῖκες ξεκίνησε ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ὅταν ὅμως εἶδε τόν τάφο κενόν, προτοῦ νά ἔλθουν οἱ ἄγγελοι, ἔφυγε νά πάη νά ἀναγγείλη τό γεγονός στούς μαθητάς.

Φαίνεται πώς ὁ Ἰωάννης φιλοξενοῦσε τόν Πέτρο γιά νά τονώση τό ἠθικό του.

Τό πρῶτο συμπέρασμα στό ὁποῖο ἔφθασε ἡ Μαρία ἦ το ὅτι κάπου Τόν εἶχαν μετα φέρει γιά ἀσφάλεια. Ὁ κενός τάφος στή Μαρία δένεν σπείρει ἐλπίδα. Πόσες φορές καί ἐμεῖς δέν πέφτουμε στό ἴδιο λάθος. Τά πράγματα καί γεγονότα πού εἶναι τά πιό ἔνδια—φέροντα καί πιό ἐλπιδοφόρα σὲ μᾶς φαίνονται τά πιό σκοτεινά καί ἀπογοητευτικά. Βλέποντας τόν τάφο κενό ἔπρεπε νά γεμίση ἡ καρδιά της ἀπό χαρά κι' ἐλπίδα. Ἀλλ' ἡ Μαρία κλαίει. Ἔρχονται οἱ Πέτρος καί ὁ Ἰωάννης στό μνημεῖο. Φθάνει πρῶτος ὁ νεώτερος Ἰωάννης ἀλλά δέν μπορεῖ νά μπῆ μέσα. Μπαίνει ὅμως ὁ Πέτρος καί τόν ἀκολουθεῖ ὁ Ἰωάννης. Στή δίηγησί του ὁ Ἰωάννης ἴσως μέ μεγάλη ντροπή γράφει γιά τόν ἑαυτό του. Καί εἶδε καί ἐπίστευσεν. Ὁμολογεῖ τήν ἀδυναμία του ὅτι ἐζήτησεν νά δῆ προτοῦ πιστεύση. Δέν διατείνεται ὅτι ἦταν καλλίτερος ἀπό τόν Θωμᾶ.

Πίστεψε ὁ Ἰωάννης, ἀλλά, ἴσως, ὑπῆρχε ἀκόμη μιά μικρή ἀμφιβολία. Ἦταν τό ξύπνημα τῆς πίστεως ἀπότην μερική ὅρασι τῶν ἀποδείξεων τῆς ἀναστάσεως τοῦ κενοῦ τάφου, τῶν σαβάνων καί τοῦ σουδαρίου. Τόν ἴδιο, ὅμως, τόν Χριστό, δέν τόν εἶδε ἀκόμη. Ὅταν θά Τόν δῆ καί θά Τοῦ μιλήση. Θά ὁλοκληρωθῆ ἡ πίστις του.

Φανερώνεται ὅμως ὁ ἀναστάς Χριστός στήν Μαρία, προτοῦ φανερωθεῖ στόν Ἰωάννη. Ἐκείνη ἀκόμη δέν εἶχε πιστεύση ἀκόμη στήν Ἀνάστασί του. Ἔπρεπε νά Τόν ἰδῆ πρῶτα καί νά Τοῦ μιλήση. Μόλις τόν εἶδε μὲ τά φυσικά της μάτια φώναξε ἀπό τά βάθη τῆς καρδιᾶς της «Ραββουνί, ὅ λέγεται διδάσκαλε». Ἡ ἀναγνώρισις ἦταν βεβαία, ἡ πίστις ἦταν τελειωτική.

Ἕνας ἔξυπνος κύριος θέλησε νά πειράξη ἕνα κοριτσάκι πού πίστευε στόν χριστό. «Κοριτσάκι μου δέν ξέρης σὲ ποιόν πραγματικά πιστεύεις». Ὑπῆρξαν πολλοί χριστοί. Σὲ ποιόν ἀπό αὐτούς πιστεύεις; Ξεύρω σὲ ποιόν πιστεύω ἦταν ἡ ἀπάντησις τῆς μικρῆς. Πιστεύω στόν Χριστό πού ἀναστήθηκε. Καί πραγματικά, ἄν ἔμενε νεκρός δέν θ' ἄξιζε νά Τον πιστεύαμε. Ἡ ἀνάστασίς του, ὁ κενός τάφος Του, ἡ κοινωνία πού μποροῦμε νά ἔχουμε μαζύ Του, πρέπει νά ξυπνήσουν τήν πίστι μέσα μας. Εἴθε, φίλε ἀναγνῶστα, ὁ κενός τάφος νά γεννήση πίστι καί στή δική σου τήν καρδιά. Τόν χριστό τότε μόνο θά δῆς μέ τήν ὅρασί σου, ὅταν τόν δεχθῆς, τώρα, μέ τήν πίστι σου ὡς Σωτῆρα καί Κύριόν σου.

ΣΠ. ΖΩΣΙΑΔΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελ.)

ποδοσφαιρικές συναντήσεις μέ ἄλλες ὁμάδες τῶν πόλεων τοῦ Νομοῦ. Δέν ἱκανοποιεῖ ὅμως τό θεατή καί τόν φίλαθλο ἕνα ὁρμητικό παιγνίδι ἤ μιά νίκη. Ἀπαραίτητο ἐφόδιο γιά μιά ὁμάδα εἶναι ἡ τεχνική ἀπόδοση στό ἄθλημα καί βέβαια ἡ ἀθλητική ἀγωγή, ἅτινα καί συνιστοῦμε στή Διοίκηση τοῦ Σωματείου.

— Οἱ ἰθύνοντες τόν Σύλλογον Προνοίας Νοσοκομείου Φιλιατῶν «Ὁ ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ» ἔμειναν πολύ ἱκανοποιημένοι ἀπό τήν κατανόησιν πού εὗρον εἰς Παραμυθίαν τήν πώλησιν λαχειοφόρων δελτίων διά τήν ὁλοκλήρωσιν τοῦ Νοσοκομειακοῦ Ναοῦ «**ἅγιος Κοσμᾶς**», ὡς ἐπίσης ἀπό τήν ἠθικήν συμπαράστασιν τοῦ ρέκτου Δημάρχου Παραμυθίας κ. Γ. Ρίγγα καί τοῦ ἐκλεκτοῦ Γυμνασιάρχου κ. Τσούλα, οὗς ἀπό τήν στήλην αὐτήν, καθώς ἐπίσης καί τούς κατοίκους, οἱ Φιλιαταῖοι ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Τό Νομαρχιακόν Συμβούλιον

Τήν 28τρ. ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Νομάρχου κ. Λαμνάτου συνῆλθον τό Νομ)κόν συμβούλιον καί ἐξουσιοδότησιν τοῦ κ. Νομηχανικόν διά τήν δημοπράτησιν τῶν ἔργων τῆς Ἐπαρχιακης ὁδοποιΐας.

Ἐπίσης ἠσχολήθη μέ τό θέμα της χρηματοδοτήσεως τῶν σχολείων στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ "Θ. ΒΗΜΑ

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Ὁ κράχτης γιά τήν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων κάθε βιομηχανίας, βιοτεχνίας καί ἐπαγγέλματος εἶναι

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ

Γι' αὐτό καί κάθε ἀμερικανική ἤ εὐρωπαϊκή ἐπιχείρησις διαθέτει γιά διαφήμισιν τῶν προϊόντων της τά 6 ο)ο τῶν κεφαλαίων τῆς ἱδρύσεως

Ἡ Διαφήμησις ὅμως διά νά ἀποδώση πρέπει νά φθάση στ' αὐτιά καί στά μάτια τοῦ καταναλωτοῦ ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται καί στό καλλιμάρμαρον μέγαρο τῶν πόλεων καί στή καλύβη τῶν συνόρων

Πῶς ὅμως θά φθάση;

Αὐτό εἶναι τό μεγάλο πρόβλημα τῶν ἐπιχειρήσεων. Μὲ τό ραδιόφωνο καί τόν Ἀθηναϊκό Τύπο; Ἀσφαλῶς ὄχι.

Διότι τό μέν πρῶτο δέν ὑπάρχει στήν ἀπόμερη καλύβη τῆς ὑπαίθρου αἱ δέ Ἀθηναϊκές ἐφημερίδες σπανιώτατα φθάνουν ἐκεῖ. Τότε τά δυό αὐτά μέσα ἔξυπνα ρετοῦν διά τόν πληθυσμόν τῶν πόλεων; Ὄχι. Διότι ὅταν τό ραδιόφωνο ἀρχίζει τάς διαφημίσεις ὁ ἀκροατής τῶν πόλεων ἀλλάζει σταθμό. Εἰς δέ τάς ,Ἀθηναϊκάς ἐφημερίδας, ἡ διαφήμισις χάνεται μέσα στίς πολυσέλιδες ἐκδόσεις.

Ἡ Διαφήμισις διά τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου

Ἡ ἐπαρχιακή ἐφημερίς φθάνει καί στό μέγαρο τῆς πόλεως καί στήν καλύβη τῶν συνόρων. Εἰς τόν Τραπεζίτη καί τόν βιομηχανο, τόν γεωργό καί τόν τσοπάνο. Καί διαβάζεται ἀπό τόν τίτλο τοῦ ἄρθρου μέχρις τόν τελευταῖον στίχο τῆς ἀγγελίας.

Ἡ διαφήμισις κτυπᾶ καί ἐντυπωσιάζει τόν ἀναγνώστη μόλις ἀνοίγει τό φύλλον τῆς ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος

Γι' αὐτό ἡ διαφήμισις διά τοῦ ἐπαρχιακοῦ Τύπου ἀποφέρει θαυμάσια ἀποτελέσματα.

Εἶναι συμφέρον σας νά ἐξασφαλίσητε ἕνα μέρος τῆς ἐφημερίδος μας διά τήν διαφήμισιν τῆς ἐπιχειρήσεώς σας. Μὲ λίγα λεπτά κερδίζεται πολλά.

Ἀναθέσατε τάς διαφημίσεις σας στό «Θ. Βῆμα». Τήν μεγαλύτερη κι' ἀρχαιότερη ἐφημερίδα στή Θεσπρωτία.

Η ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗ

Προκειμένης συστάσεως ἐν Ἀθήναις Ἀδελφότητος τῶν ἀπαντουχοῦ ταξιδευμένων ἐκ Φανερωμένης Φιλιατῶν, συνεστήθη προσωρινή ἱδρητική Ἐπιτροπή ἐκ τῶν κ. κ. Μαρ. Σκουτέρη. Νικ. Σιούτη, Σωτ. Σεραφίγκου Χρ, Πρπαντωνίου καί Σωτ Τζιοβάρα, ἥτις καλεῖ ἅπαντας τούς ἐν Ἀθήναις Πειραιεῖ καί Προαστίοις διαμένοντας Φανερωμερίταις ὅπως συνέλθον εἰς πρώτην ἱδρυτική Γεν. Συνέλευσιν τήν Κυριακήν 24 Μαΐου καί ὥραν 8ην μ. μ. εἰς τήν ἐπίτῆς ὁδοῦ Καποδιστρίου ἀρ. 43 Ταβέρνα ἡ «ΑΤΛΑΝΤΙΣ» τοῦ συγχωριανοῦ των κ. Μάρκου Σκουτέρη, πρός ἔγκρισιν τοῦ Καταστατικοῦ καί ἔκλογήν προσωρινοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Τήν προσεχῆ Κυριακή τοῦ Θωμᾶ, δέν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ Θωμᾶς Ράγκος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ Βουλευτής κ: Ἀθανασάκος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τό κεντρικόν ΟΤΕ ἔδωσε ἐντολήν εἰς τήν περιφερειακήν Δ/σιν ΟΤΕ Ἠπείρου ἵνα κατά τήν ἐρχομένην περίοδον 1959 ἐγκατάστηση τηλέφωνα εἰς τάς κάτωθι κοινότητας: Ἀετοῦ, Πηγαδουλίων, Παλαιοκλησίου, Μαντζουρίου, Κρυόβρυσης: Παλαμπᾶ, ἁγ. Μαρίνης. Ν. Σελευκείας, Ξηροελφοῦ Γκρίκας, Ψάκκας, Σπαθαραίων' καί συνοικισμός Λαμποβίστρας, Βρυσέλλας καί Ἐλαίας

=Τό Δῆμα δι' κπαλλοτριώσιν τοῦ χώρου γιά τά οἰκόπεδα τοῦ Γραικοχωρίου ἀπεστάλη εἰς ὁμοδίους διά τήν ἐπεξεργασίαν

Δέον ἡ Νομαρχία νά ζητήση ἀπό τό Ὑπουργεῖον Προνοίας καί οἰκισμοῦ πίστωσιν διά ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνεγειρομένων διά ἐλβετικῆς βοηθείας οἰκημάτων εἰς Φιλιάταις καί Παραμυθίαν διά τούς ἀπόρους

=Διά τόν ὁρισμόν τοῦ Γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου ἐγένετο ἰσχετική πρότασις καί γνωμάτευσις τόν οἰκονομικῶν

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Β. ΦΩΤΙΑΔΗΣ
Ὀδοντιατρός
Παραμυθιά
Δέχεται καθημερινῶς πρωΐν Δημαρχεῖον

Ἠπειρωτική ταπητουργία
Ἐν Πλαισίῳ (Πλεσιβίτσα)
Χαλιά «ΚΥΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ»
Ὑπεύθυνος ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΥΤΑΝΟΓΛΟΥ
Ταπητουργός Σχεδιαστής Β. Σοφίας 80 Ν. Ἰωνία
Διά πᾶσαν παραγγελίαν ἀποτανθῆτε εἰς τόν κ. Ἰωάννην Νίνον ἐν Πλαισίω

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐκτός Τετάρτης ἀπό 7 1)2—5 π. μ. καί 4 - 8 μ. μ. ἐν (Οἰκία Σόρογκα)

ΝΕΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΕΛΕΝΙΤΣΑΣ ΣΠ. ΧΕΙΜΑΡΙΟΥ
(Παραπλεύρως Ο.Τ.Ε.)
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

Ἐφοδιασμένον μέ ὅλα τά νέου τύπου μηχανήματα.
Ἐκτελεῖ,
Περμανάντ ψυχρά, χλιαρά
Χημική,
ΚΟΥΠ ΜΙΖΑΜΠΑΙ — Βαφή Μαλλιῶν
Πλῆρες μυροπωλεῖον, καλλιντικά, κολώνιες

τά 7 θαύματα τῆς ΠΕΖΟ

ΚΟΥΠΕ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ 5-6 ΘΕΣΕΩΝ 4 ΘΥΡΩΝ
5-6 θέσεων - 4 θύραι - καθίσματα μετατρεπόμενα εἰς κλίνας - κλιματισμός ἀερισμός - ταπεταρία πολυτελής - δερμάτινη - εὐρύχωρο πόρτ - μπαγκάζ

10 φορολογήσιμοι ἵπποι. Κατανάλωσις: 200 χιλ. τό δοχεῖον.

ΚΟΝΒΕΡΤΙΜΠΛ ΥΠΕΡΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
2-3 θέσεων - Καθίσματα μετατρεπόμενα - Ταπεταρία δερμάτινη Μήκος 4.47 μ. πλάτος 1.67 μ. Ὕψος ἐν φορτώσει 1.44 μ.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΛΙΜΟΥΣΙΝΑ 403 U5
7 - 8 θέσεων - 4 θύραι - καθίσματα μετατρεπόμενα εἰς κλίνας. Ταπεταρία πολυτελής.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΛΙΜΟΥΣΙΝΑ 403 U5
Καταλληλοτάτη δι' ἐπαγγελματικάς μεταφοράς, ἐκδρομάς καί ταξίδια.

ΦΟΥΡΓΚΟΝ ΚΛΕΙΣΤΟΝ D44 1400
Ὠφέλιμον φορτίον 1400 κιλά Μεγάλη ἐμπροσθία θύρα.

ΚΑΜΙΟΝΕΤΤΑ 403 U8
Διά ταχείας μεταφοράς μικρῶν φορτίων - Ὠφέλιμον φορτίον 850 κιλά χωρητικότης 4.78 κ.μ. 2-3 θέσεων.

ΗΜΙΦΟΡΤΗΓΟΝ ΚΛΕΙΣΤΟΝ 203 C5
Ταχύ - Οἰκονομικόν Εὐέλικτον - Κατάλληλον διά κάθε ἐμπορικήν ἐπιχείρησιν Ὠφέλιμον φορτίον 500 κιλά. Καμπίνα 5 θέσεων. 9 Ἵππων. 250 χιλ. τό δοχεῖον.

Ἀρίστη ἀπόδοσις μέ ὀρυκτέλαιον MOBILOIL SPECIAL

Εὐκολίαι ἀφομοιώσεως
Παραλαβάνει ἀνταλλακτικῶν

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "ΙΜΠΟΡΤΕΞ" Α.Ε. Β' ΕΚΘΕΣΙΣ: ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 9
ΚΕΝΤ